

TÜRKİYE’DEKİ 60-72 AYLIK ÇOCUKLARDA DUYGU DÜZENLEME BECERİLERİNİN EGO SAĞLAMLIK DÜZEYLERİNE GÖRE İNCELENMESİ*

Dilan BAYINDIR**

Asude BALABAN DAĞAL***

Alev ÖNDER****

Öz

Erken çocukluk döneminde zor durumlara baş eden çocuklardaki ego sağlamlığının oluşmasında, duygusal düzenlemenin önemli bir etken olduğu söylenebilir. Bu araştırmanın amacı duygu düzenleme becerilerinin ego sağlamlık düzeyi ile ilişkisini Türkiye’deki okul öncesi dönemi çocuklarında ortaya koymaktır. İlişkisel tarama modelinde tasarlanan araştırmanın çalışma grubunu 2015-16 eğitim-öğretim yılında İstanbul ilindeki anaokullarına devam eden, 60-72 aylık 288 çocuk oluşturmaktadır. Veri toplama araçları olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Çocuk Ego Sağlamlığı Ölçeği" ve "Duygu Düzenleme Ölçeği" kullanılmıştır. Sonuçlar, okul öncesi dönem çocuklarda duygu düzenleme becerilerinin ego sağlamlık düzeyine göre farklılaştığını ortaya koymuştur. Yaş ve cinsiyet değişkenlerinin ise çocukların ego sağlamlık ve duygu düzenleme becerileri ile ilişkisi olmadığı bulunmuştur. Ayrıca cinsiyet, yaş ve duygu düzenleme becerisinin ego sağlamlık düzeyi üzerindeki birlikte ilişkisi incelendiğinde, bu üç değişkenin birlikte ego sağlamlık düzeyi ile ilişkili olmadığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ego sağlamlığı, duygu düzenleme, okul öncesi dönem.

* Bu araştırma, 18-19 Aralık 2016 tarihlerinde Dubai’de düzenlenen, 8. Uluslararası Öğrenme, Eğitim ve Pedagoji Konferansı’nda (International Conference on Learning, Education and Pedagogy, LEAP) sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

** Arş.Gör.Dr.Balıkesir Üniversitesi, Necatibey Eğitim Fakültesi, dilanbayindir@gmail.com

*** Arş. Gör. Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, asudebd@marmara.edu.tr

**** Prof. Dr. Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, aonder@marmara.edu.tr

THE INVESTIGATION OF EMOTION REGULATION SKILLS ACCORDING TO EGO RESILIENCY LEVELS OF 60-72 MONTHS OLD TURKISH PRESCHOOLERS

Abstract

It could be stated that emotional self regulation is an important factor to built resilience in children who have suffer with adversity early in life. The aim of this research is to investigate the relationship between emotion regulation skills and ego resiliency levels in Turkish preschoolers. The study group of the research, which was designed in survey method, consisted of 288 children of 60-72 months who were attending preschools in 2015-16 academic year in Istanbul city. The "Personal Information Form", the "Children's Ego Resiliency Scale" and the "Emotion Regulation Checklist" were used as data collection tools. The results indicated that emotion regulation skills differs according to ego resiliency level of preschool children. Age and gender variables were found not to be related to children's ego resiliency and emotion regulation skills. Furthermore, when we examine the association of gender, age, and emotional regulation on the level of ego resiliency, it is found that these three variables are not related to ego resiliency together.

Keywords: *Ego resilience, emotion regulation, preschool period.*

1. GİRİŞ

Erken doğum (Bradley, Whiteside, Munford, Casey, Kelleher ve Pope, 1994), düşük doğum ağırlığı ve doğumdan gelen problemler (Rak ve Patterson, 1996), kronik hastalıklar (Hechtman, 1991 akt. Zolkoski ve Bullock, 2012; McCubbin, Balling, Possin, Friedrich ve Bryne, 2002), zor mizaca sahip olmak (Wyman, Cowen, Work ve Parker, 1991) gibi bireysel özellikler ile olumsuz ebeveynlik tutumları (Taylor, Eisenberg, Spinrad ve Widaman, 2013), ebeveynlerin ruh sağlığı problemleri (Mathiesen, Sanson, Stoolmiller ve Karevold, 2009), eşler arasındaki ilişkilerde problemler, aile gelirinin düzensizliği (Benzies ve Mychasiuk, 2009) gibi ailesel unsurlar ile kötü muamele, şiddet, istismar, ihmal, azınlık ve ırk ayrımcılıklarına maruz kalmak gibi negatif yaşam deneyimleri çocuklar için önemli risk faktörleridir (Brooks, 2006; Luthar, 1991; Masten, 2011; Rak ve Patterson, 1996). Bu risk faktörlerine rağmen olumlu gelişme eğilimi

sürdürebilen çocukların en göze çarpan ortak özellikleri, ego sağlamlık düzeylerinin yüksek olmasıdır.

Bireyin sağlıklı uyumunu mümkün kılan psikolojik esnekliğin önemli belirleyicilerin biri bir kişilik özelliği olan ego sağlamlığıdır (Taylor, Eisenberg, Spinrad ve Widaman, 2013). Luthar ve Zelazo (2003), ego sağlamlığına sahip bireylerin risk koşullarına maruz kaldığında beklenenden önemli ölçüde daha iyi uyum sağladıklarını belirtmiştir. Ego sağlamlığı, Luthar (1993) tarafından ise stres faktörlerine ve duygusal sıkıntıya rağmen, gelişimsel görevleri başarmak olarak tanımlanmaktadır. Ungar ve arkadaşları (2007) farklı teorisyenlerin konu hakkındaki görüşlerini yorumlayarak, ego sağlamlığının güncel tanımının ekolojik sistem yaklaşımının bakış açısı ile yorumlandığını, bireyin sahip olduğu ego sağlamlık kapasitesinin kişisel ve çevresel faktörler arasındaki etkileşimlerin sonucu ortaya çıktığını ve bu sonuca katkı sağlayan süreçleri içerdiğini belirtmektedir. Benzer şekilde ego sağlamlığının oluşumu için hem çocuğun içinde bulunduğu ortamsal şartların (örneğin okulların niteliği) hem de içinde yaşanılan kültürün önemini vurgulayan görüşler mevcuttur (Wolkow ve Ferguson, 2001).

Ego sağlamlık düzeyleri yüksek bireyler, değişen durumlara kolaylıkla uyum sağlayabilir, davranışlarını gerektiği gibi değiştirebilir ve problem çözme stratejilerini esnek şekilde kullanabilirler. Ego sağlamlığı düşük bireyler ise düşük uyum esnekliği, stresle baş ederken dağınık davranışlar gösterirler ve travmatik deneyimlerden sonra toparlanmakta zorlanırlar (Block ve Block, 2006). Bireylerin ego sağlamlık düzeyleri onların içselleştirme ve dışsallaştırma problemleri (Eisenberg vd. 1996; Hofer, Eisenberg ve Reiser, 2010), sosyal yetkinliği (Block ve Block 2006), zihinsel ve dikkate ilişkin fonksiyonları (Martel vd. 2007) ile akademik başarı düzeyleri (Bayındır, Önder ve Balaban Dağal, 2016; Kwok, Hughes ve Luo, 2007; Prince-Embury, 2015) ile ilişkilidir. Bu nedenle

hayatın erken dönemlerinde ego sağlamlığının gelişimi hakkında bilgi sahibi olmak ve ego sağlamlık düzeyini etkileyen faktörleri belirlemek, hayatın ileriki dönemlerinde bireylerin uyum ve psikolojik iyi olma durumlarını desteklemeye yardımcı olabilir (Taylor vd. 2013).

Ego sağlamlığını etkileyen bireysel faktörler arasında en dikkat çeken özellik mizaç özellikleridir. Günümüzde en etkili mizaç modeli olan Rothbart'ın modelinde 3 temel bileşenden biri duyguya dair tepkiselliği kapsamaktadır. Bu bileşen yeni durumlara uyum sağlamayı da içeren alışılmadık uyaranlara karşı gösterilen temkinlilik ve stresi ifade eden "korkulu stres", istekler engellendiğinde mızımızlanma, ağlama ve stresin boyutunu ifade eden "huzursuz stres" ve mutluluk ve hoşnutluğun ifade edilme sıklığı ile ilgili olan "olumlu duygulanım" unsurlarından oluşmaktadır (Berk, 2012). Duygusal düzenleme teorilerinin çoğu, belirli hedefleri gerçekleştirmek için hem olumsuz ve hem de olumlu duyguların düzenlenmesini vurgulamaktadır (Bridges, Denham ve Ganiban, 2004). Çocukların duygu düzenleme becerileri, aile çocuk etkileşimi içinde gelişmektedir (Fox ve Calkins, 2003). Çocuklar ebeveynlerinin gösterdiği duygu düzenleme davranışlarını modellerler (Morris, Silk, Steinberg, Myers ve Robinson, 2007). Aynı zamanda annelerin gösterdikleri kabul ve onay çocukların duygusal olarak stres yaratan durumlarda daha farklı stratejiler kullanabilmeleri (Hardy, Power ve Jaedicke, 1993) ve duygu düzenleme becerileri ile (Bayındır, Güven, Sezer, Akşin-Yavuz ve Yılmaz, 2017) ilişkili görülmektedir. Duyguların ifadesi aynı zamanda kültürel değerler tarafından şekillenmektedir. Özellikle olumsuz duyguların ifadesinde toplumların yapısal özellikleri duyguların açıklanmasında fark yaratmaktadır. Bireyi öne çıkaran toplumsal yapılarda olumsuz duyguların açıklanmasına değer verilirken, toplulukçu kültürlerde olumsuz duyguların açıklanması olumlu karşılanmamaktadır (Matsumoto, Hee Yoo ve Chung, 2007 akt. Metin 2010).

Yukarıda değinildiği gibi ego sağlamlığının en önemli yordayıcılarından biri kabul edilen mizaç özellikleri ve mizacın önemli bir parçası olan duygu düzenleme arasındaki ilişkileri gösteren araştırma sonuçları da literatürde yer almaktadır. Örneğin mizaçsal düzenleme ve davranışsal tepkisellikteki bireysel farklılıklar ego sağlamlığıyla ilişkili bulunmuştur (Eisenberg vd. 2004). Benzer şekilde Türkiye örneklemini ile yapılan bir araştırmanın sonuçları da mizaç özelliklerinden sebatkar olmak ve tepkiselliğin ego sağlamlık düzeyi üzerinde açıklayıcılığı olduğunu göstermektedir (Önder, Balaban-Dağal ve Bayındır 2018). Rothbart ve Bates (1998 akt. Eisenberg vd. 2004), çaba gerektiren kontrolün, duygusal tepkiselliği de içeren mizaca bağlı tepkiselliği düzenlemekte kullanıldığını belirtmektedir. Eğer bireyler kendi kontrollerini istedik şekilde sağlayabilirlerse, stresli durumlara uyum sağlamakta avantaja sahip olabilecekleri söylenebilir (Eisenberg vd. 2004). Başka bir ifade ile kontrolünü istedik şekilde sağlayan bireylerin ego sağlamlık düzeylerinin daha yüksek olması beklenir. Block and Block (1980 akt. Eisenberg vd. 2010), çocuklarda ego kontrol düzeyinin duyguları ifade etme düzeyleri ile ilişkili olduğunu söylemektedir. Taylor, Eisenberg, Spinrad ve Widaman'ın (2013) ego sağlamlığı, çaba gerektiren kontrol ve ebeveyn davranışları üzerinde yaptığı araştırma, çocukların kontrol becerilerinin ego sağlamlığını pozitif olarak yordadığını göstermektedir. Aynı çalışmada negatif ebeveynliğin dikkat ve davranış düzenleme becerilerini olumsuz etkileyerek dolaylı olarak ego sağlamlığını olumsuz etkilediğini bulgulamışlardır. Eisenberg ve Spinrad'a göre (2004) öz düzenlemenin duygusal boyutu, içsel duygu durumunun, dikkat ve fizyolojik süreçlerin, motivasyonel durumun ve duygunun davranışsal göstergelerinin düzenlenmesini ifade etmektedir. Bonanno ve Diminich (2013) da duygusal düzenlemenin, yaşamın erken dönemlerinde risk altında olan çocuklarda ego sağlamlığı oluşturmak için önemli bir eğilim olduğunu belirtmektedir.

Bu çalışmada, Türkiye’de okul öncesi dönemde bulunan çocuklardan oluşturulmuş bir örnekleme, farklı düzeylerde ego sağlamlığı gösteren çocukların duygu düzenleme becerileri arasındaki farkın incelenmesi amaçlanmıştır. Ülkemizde özellikle küçük yaş grubu çocuklarda ego sağlamlığı ile ilgili yapılan çalışmaların sınırlı olması nedeniyle araştırmanın alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca ego sağlamlığını belirleyen değişkenleri ve ego sağlamlığının desteklenmesinin yollarını saptamak konularında yol gösterici sonuçlar sunulabileceği belirtilebilir.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Modeli

Farklı ego sağlamlık düzeyleri gösteren çocukların duygu düzenleme becerileri arasındaki farkı inceleyen bu araştırma karşılaştırma türü ilişkisel tarama modeli olarak kurgulanmıştır. Karşılaştırma türü ilişkisel tarama modeli, bağımlı değişkene göre en az iki değişkenin gruplar arasındakini farklılığını inceler (Karasar, 1995: 81-82).

2.2. Örneklem

Araştırmaya İstanbul ilinde Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı okul öncesi eğitim kurumlarına devam etmekte olan tesadüfi yöntemle seçilmiş 60-72 aylık, orta sosyo-ekonomik düzey ailelerden gelen 288 çocuk katılmıştır. Araştırmanın yapılacağı ilçeler belirlenirken, orta sosyo-ekonomik düzey ailelerin ikamet ettiği ilçeler seçilmiştir. Ayrıca okul müdürlerinin ailelerin genel durumları hakkında fikir sahibi oldukları varsayılarak bizzat okul müdürlerinin kendileri ile görüşülerek okullarına devam etmekte olan çocukların ailelerinin profilleri hakkında bilgi elde edilmiş ve elde edilen verilerin orta sosyo ekonomik düzey

profile sahip olduğu kanaatine varılmıştır. Çocukların demografik özelliklerine ilişkin bilgiler, Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo1. Örneklem Demografik Özellikleri

		<i>f</i>	%
Cinsiyet	Kız	145	50.3
	Erkek	143	49.7
Yaş	60-66 ay (5 yaş)	124	43.1
	66-72 ay (6 yaş)	164	56.9
Okul türü	Devlet	94	32.6
	Özel	194	67.4

Araştırmada çocuklarına ilişkin bilgilerin alındığı annelerin %2.1’i “25 yaş ve altı”, %19.4’ü “26-30”, %30.6’sı “31-35”, %31.9’u “36-40”, %14.6’sı “41-45” ve %1’i ise “46 ve üstü” yaş grubundadır. Annelerin eğitim düzeyleri ise; %13.2’si ilköğretim mezunu, %10.4’ü “ortaöğretim mezunu”, %32.6’sı “lise mezunu”, %34.4’ü “üniversite mezunu”, %8’i ise “lisans üstü” mezundur. Araştırmaya katılan annelerin %38.9’u çalışmakta, %58.3’ü ise çalışmamaktadır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak; Kişisel Bilgi Formu, Duygu Düzenleme Ölçeği ve Çocuk Ego Sağlamlığı Ölçeği kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: Bu formda, çocuğun yaşı, cinsiyeti, devam ettiği okul türüne dair sorular yer almaktadır.

Duygu Düzenleme Ölçeği (Anne Formu): Duygu Düzenleme Ölçeği, Shields ve Cicchetti (1997) tarafından geliştirilmiş, Batum ve Yağmurlu (2007) tarafından Türkçe’ye uyarlanmıştır. Ölçek okul öncesi ve okul dönemi çocuklarının duygu durumlarını, duygularını düzenlemelerini ve çevresel koşullara göre duygularını ifade etmelerini değerlendiren 24 maddeden oluşmaktadır. İki alt boyutu

bulunmaktadır. Bunlar; “Duygu Düzenleme” ve “Değişkenlik-Olumsuzluk” boyutlarıdır. Öğretmen ya da aile tarafından doldurulabilen 4'lü likert tipi bir ölçektir. Duygu Düzenleme Ölçeği Anne formunun iç tutarlılık katsayısı yapılan güncel araştırmaların birinde .83 (Arı ve Yaban, 2016) olarak bulunmuştur.

Çocuk Ego Sağlamlığı Ölçeği: Çocuk Ego Sağlamlığı Ölçeği, Eisenberg ve diğerleri tarafından 1996 yılında geliştirilmiştir. Türkçe'ye Önder ve Gülay-Ogelman (2011) tarafından uyarlanmıştır. 12 maddeden oluşan ölçek 9 noktalı likert tipi bir ölçektir. Türkçe formun iç tutarlılık katsayısı, cronbach alpha .89'dur.

2.4. Veri Toplama Süreci

Veriler, 2015-16 eğitim- öğretim yılında İstanbul ilindeki Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı özel ve devlet anaokulu ile anasınıflarından toplanmıştır. Ölçeklerin kullanım izinleri alındıktan sonra araştırma başlatılmıştır. İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden gerekli izinler alınmış ve ardından adı geçen ölçekler tesadüfi yolla seçilen okullara dağıtılmıştır. Ölçekler annelere açık zarf içinde gönderilmiştir. Her zarfın içinde araştırmanın amacını ve araştırmacıların iletişim bilgilerini içeren bilgilendirme notları eklenmiştir. Araştırmaya katılımın gönüllülük esasına bağlı olduğu belirtilmiştir. Ölçeklerde annelere veya çocuklara ait kişisel bilgilere yer verilmemiştir. Ölçekler öğretmenler aracılığıyla annelere dağıtılmış, annelerin çocukları için değerlendirme yapmaları istenmiştir. Öğretmenler tarafından geri toplanan doldurulmuş anketler araştırmacılar tarafından okullarda teslim alınmıştır. Toplanan veriler içinde eksik işaretlenen formlar veriler arasından çıkartılmıştır. Elde kalan veriler araştırmacılar tarafından dijital veri tabanına aktarılmıştır.

2.5. Verilerin Analizi

Veriler istatistiksel paket programı ile analiz edilmiştir. Analizlere geçilmeden önce ölçeklerin güvenilirlik düzeyleri makalede ele alınan örneklem üzerinde tekrar değerlendirilmiştir. Yapılan güvenilirlik analizleri her bir ölçek için sırasıyla; ego sağlamlık düzeyi için iç tutarlılık düzeyi; 0,59; duygu düzenleme becerileri ölçeği için iç tutarlılık düzeyi; 0,82'dir. Ardından çocukların ego sağlamlık düzeyleri "düşük" ve "yüksek" olarak iki kategoriye ayrılmıştır. Ego sağlamlık düzeyleri "düşük" ve "yüksek" kategorisinde ikiye ayrılma aşamasında örnekleme katılmış olan tüm çocukların ego sağlamlık düzey ortalamaları belirlenmiş ve bu belirlenen ortalama düzeyinde bir sınır çizilmiştir. Çizilen bu sınırın altında kalanlar "düşük" üstünde kalanlar ise "yüksek" ego sağlamlık düzeyindedir şeklinde ikiye ayrılmıştır. Fark testi analizlerine geçmeden önce hangi tür analizin yapılacağını belirlemek üzere normallikler belirlenmiştir. Puanların normal dağıldığını belirlemede "One sample kolmogrov simirnov" testi kullanılmıştır. Analiz sonucunda ego sağlamlığı ve duygu düzenleme becerisi puanlarının normal dağıldığı bulunmuştur ($Z_{egosaglamligi}=0,906;p>,05$ ve $Z_{duyguduzenleme}=0,743;p>,05$). Puanların normal dağıldığı kanaatine varılmasının ardından farklı ego sağlamlık düzeylerine sahip çocukların duygu düzenleme becerileri arasındaki farklılığı tespit edebilmek ve ego sağlamlık düzeyi ve duygu düzenleme becerilerinin yaş ve cinsiyet değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek amacıyla bağımsız grup t testi analizi yapılmıştır. Ego sağlamlık düzeyleri ile duygu düzenleme, cinsiyet ve yaş değişkenlerinin birlikte etkisini tespit etmek amacıyla ise 3 yönlü ANOVA testi kullanılmıştır.

3. BULGULAR

Analizler sonucunda elde edilen sonuçlar aşağıda gösterilmektedir. Öncelikle Tablo 2'de çocukların ego sağlamlık düzeylerine göre duygu düzenleme

becerilerinin farklılaşıp farklılaşmadığına ilişkin uygulanan bağımsız grup t testi sonuçları sunulmuştur.

Tablo 2. Ego Sağlık Düzeylerine göre Duygu Düzenleme Becerilerinin İncelenmesine Dair Bağımsız Grup T Testi Sonuçları

Duygu Düzenleme Ölçeği Alt Ölçekleri	Ego Sağlık Düzeyi	n	$\bar{X}$	Ss	sd	t	P
Toplam	Düşük	159	3.12	0.35	284	-1.026	.306
	Yüksek	127	3.16	0.34			
Duygu Düzenleme	Düşük	159	3.02	0.42	284	-2.229	.027
	Yüksek	127	3.14	0.49			
Değişkenlik- Olumsuzluk	Düşük	159	3.15	0.39	284	-0.94	.925
	Yüksek	127	3.15	0.32			

Tablo 2’de görüldüğü gibi duygu düzenleme alt boyutunda anlamlı bir farklılık saptanmış, olumsuzluk-değişkenlik alt boyutu ve ölçek toplamı için anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Duygu düzenleme alt boyutundaki farklılığın ego düzeyi yüksek olan çocuklar lehine olduğu saptanmıştır ($t(284)=-2.229$). Buna göre çocukların duygu düzenleme becerilerinin ego sağlık düzeylerine göre farklılaştığı söylenebilir.

Sonrasında, duygu düzenleme becerileri ve ego sağlık düzeylerinin yaşa bağlı olarak farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla t testi analizi yapılmış ve sonuçlar aşağıdaki tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3’te görüldüğü gibi ego sağlık puanları, duygu düzenleme toplam puanı ve alt boyut puanlarında yaşa göre anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($t_{\text{etop}}(285)=-1.048$, $p>.05$; $t_{\text{dtop}}(285)=-.886$, $p>.05$; $t_{d1}(285)=-.193$, $p>.05$; $t_{d2}(285)=-.914$, $p>.05$).

Tablo 3. Duygu Düzenleme Becerileri ve Ego Sağlamlık Düzeylerinin Yaş Gruplarına Göre Farklılaşmasına İlişkin Bağımsız Grup T Testi Sonuçları

Ölçekler	Yaş Grubu	N	$\bar{X}$	ss	sd	t	P
Ego Sağlamlığı	5 yaş	123	5.45	1.09	285	-1.048	.29
Toplam	6 yaş	164	5.59	1.09			
Duygu Düzenleme	5 yaş	124	3.12	0.34	285	-0.886	.38
Toplam	6 yaş	163	3.16	0.35			
Duygu Düzenleme	5 yaş	124	3.07	0.56	285	-0.193	.85
	6 yaş	163	3.08	0.45			
Değişkenlik- Olumsuzluk	5 yaş	124	3.13	0.37	285	-0.914	.36
	6 yaş	163	3.17	0.35			

Duygu düzenleme becerileri ile ego sağlamlık düzeylerinin cinsiyete göre farklılaşmasını inceleyen analiz sonuçlarına Tablo 4'te yer verilmektedir.

Tablo 4. Duygu Düzenleme Becerileri ve Ego Sağlamlık Düzeylerinin Çocukların Cinsiyetine Göre Farklılaşmasına İlişkin Bağımsız Grup T Testi Sonuçları

Ölçekler	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	ss	sd	t	P
Ego Sağlamlığı	Kız	144	5.52	1.13	285	0.12	.90
Toplam	Erkek	143	5.54	1.07			
Duygu Düzenleme	Kız	145	3.16	0.35	285	0.83	.41
Toplam	Erkek	142	3.13	0.34			
Duygu Düzenleme	Kız	145	3.06	0.49	285	-0.55	.58
	Erkek	142	3.09	0.42			
Değişkenlik- Olumsuzluk	Kız	145	3.19	0.34	285	1.84	.07
	Erkek	142	3.11	0.37			

Tablo 4'te görüldüğü gibi ego sağlamlık puanları, duygu düzenleme toplam puanı ve alt boyut puanlarında cinsiyete göre anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($t_{\text{etop}}(285)=-.123$, $p>.05$; $t_{\text{dtop}}(285)=.829$, $p>.05$; $t_{d1}(285)=-.551$, $p>.05$; $t_{d2}(285)=1.838$, $p>.05$).

Çocukların ego sağlamlık düzeylerinin duygu düzenleme, cinsiyet ve yaşa göre farklılaşp farklılaşmadığını saptamak amacıyla üç yönlü ANOVA analizi kullanılmış ve sonuçlar aşağıda Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Ego Sağlamlığı Puanlarının Duygu Düzenleme, Cinsiyet ve Yaşlara Göre 3 Yönlü ANOVA Sonuçları

Varyans Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler ortalaması	F	p
Düzeltilmiş Model	5.687	9	0.632	0.525	0.856
Etkileşim	847.037	1	847.037	704.125	0
Cinsiyet*yaş	1.662	2	0.831	0.691	0.502
Cinsiyet*duygu düzenleme	0.893	1	0.893	0.743	0.39
Yaş*duygu düzenleme	0.115	1	0.115	0.096	0.757
Cinsiyet*yaş*duygu düzenleme	1.830	1	1.830	1.521	0.218
Hata	332.018	276	1.203		
Toplam	9.050.705	286			
Düzeltilmiş Toplam	337.705	285			

Tablo 5'te görüldüğü gibi, duygu düzenleme becerileri, cinsiyet ve yaş değişkenleri birlikte değerlendirildiğinde, değişkenlerin birlikte ego sağlamlığı üzerinde fark yaratmadığı görülmüştür ($F=1.521$; $p=0.218$). Ayrıca, bu üç değişkenin ikili kombinasyonlarının da ego sağlamlığı üzerinde fark yaratmadığı tespit edilmiştir. Bu durumda çocukların cinsiyetleri, yaşları ve duygu düzenleme düzeylerinin birlikte ego sağlamlık düzeylerini etkilemiyor olduğu söylenebilir.

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmanın sonunda, yüksek ego sağlamlığı düzeyine sahip çocukların duygu düzenleme alt ölçeğinden diğer çocuklara oranla daha yüksek puan aldıkları tespit edilmiştir. Bu sonuçtan hareketle, duygu düzenleme becerisinin çocukların ego sağlamlığı üzerinde etkili olduğu söylenebilir. Araştırmanın bu sonucu ilgili literatürün bulguları ile örtüşmektedir. Örneğin Block and Block (1980 akt. Eisenberg vd. 2010) davranış bataryaları ile ölçülen ego kontrol

düzeyle ilgili yetişkinlerin değerlendirmesine dayalı olarak belirlenen çocukların duygu ifadeleri arasında orta derecede korelasyon bulmuştur. Benzer şekilde, Bonanno ve Diminich (2013) duygusal öz düzenlemeyi yaşamın erken dönemlerinde risk altında olan çocuklarda ego sağlamlığı oluşturmak için önemli bir eğilim olarak tanımlamaktadır.

Ego sağlamlığı ve duygu düzenleme becerilerinin çocukların yaşına göre farklılaşmadığı görülmüştür. Luthar (1999) cinsiyet farkı gözetmeksizin küçük yaşta çocukların ergen ve gençlere oranla tüm risk faktörlerine karşı birçok yönden daha savunmasız olduklarını belirtmiştir. Ancak ego sağlamlığının mizaca dayalı yapısı düşünüldüğünde zaman içinde belli bir düzeyde sabitlik göstermesi gerektiği öngörülebilir. Taylor ve diğerlerinin (2013) yaptığı boylamsal şekilde tasarlanmış görgül araştırmada, bu görüşü destekler şekilde 18., 30. ve 42. aylarda çocukların ego sağlamlık düzeylerinin sabit kaldığı saptanmıştır. Bu sonuç bu araştırmanın sonuçları ile benzerlik göstermektedir ve ego sağlamlığının küçük yaşlardan itibaren sabitlik gösterdiği görüşünü desteklemektedir. Duygu düzenleme becerileri ve yaş arasındaki ilişkiye dair bulgular ise farklılık göstermektedir. Bayındır ve diğerleri (2017) tarafından yapılan bir araştırma, 6 yaşındaki çocukların duygu düzenleme becerilerinin 5 yaşındaki çocuklardan daha yüksek olduğunu belirlerken, Türkiye'de yapılan bir diğer araştırma sonucu 3-6 yaş grubu çocuklarda yaşın duygu düzenleme becerisini yordamadığını göstermiştir (Metin, 2010). Bu farklı sonuçlara bakıldığında erken çocukluk döneminde duygu düzenleme becerileri konusunda yapılan araştırmaların bu becerileri etkileyen farklı değişkenlerin rolünü incelemesi önerilebilir.

Araştırmanın bir diğer sonucu ego sağlamlık ve duygu düzenleme becerilerinin cinsiyete göre farklılaşmadığını göstermiştir. Ego sağlamlığı ve cinsiyet arasındaki ilişkiyi inceleyen öncü araştırmalar yetişkinlikten önce erkeklerin,

yetişkinlikten sonra kadınların daha fazla risk taşıdığını belirtmektedir (Rutter 1989; Gamble ve Zigler 1986). Taylor ve arkadaşlarının (2013) erken çocukluk dönemindeki çocuklarla yaptığı bir araştırmanın sonuçları ise bu araştırmanın sonuçlarına benzer şekilde çocukların cinsiyeti ve ego sağlamlık düzeyleri arasında ilişki olmadığını göstermiştir. Cinsiyetin duygu düzenleme becerileri üzerindeki etkisi ise kızlar lehine bir dağılım göstermektedir. Duygu düzenleme becerilerinin kızlarda erkeklere oranla daha yüksek olduğunu gösteren araştırmalar, hem yurtdışında (Cole, Zahn-Waxler ve Smith, 1994), hem de Türkiye'de (Bayındır vd. 2017; Ural, Güven, Sezer, Efe-Azkeskin ve Yılmaz, 2015) mevcuttur. Kız çocukların daha az değişken/olumsuz duygusal tepkiler verdikleri görülmektedir (Bayındır vd. 2017). Kızların erkeklere göre duygu düzenleme becerilerinde daha iyi olması toplumsal cinsiyet rolleri ile açıklanmaktadır (Cole vd. 1994; Dion ve Yee, 1987). Ancak bu araştırmada cinsiyete bağlı olarak farklılaşmadığı görülmüştür. Bu sonucun araştırmaya dahil olan örneklemin belirlenemeyen bazı özellikleri ile ilgili olduğu düşünülebilir.

Bunların yanı sıra değişkenlerin farklı kombinasyonlarının ego sağlamlığı üzerindeki ortak etkileri incelenmiştir. Duygu düzenleme becerileri, cinsiyet ve yaş değişkenleri birlikte değerlendirildiğinde değişkenlerin ortak etkiyle ego sağlamlığı üzerinde fark yaratmadığı, bunun yanı sıra bu üç değişkenin ikili kombinasyonlarının da ego sağlamlığı üzerinde fark yaratmadığı bulunmuştur. Bu noktada ikili üçlü kombinasyonlarda farkın bulunmaması yaşamda hiç bir değişkenin tek başına bulunmaması nedeniyle önemli bir sonuç olarak değerlendirilebilir. Bu sonuçlar doğrultusunda her üç değişken birlikte değerlendirildiğinde anlamlı bir sonuç çıkmamasının yaş ve cinsiyet değişkenlerinin oluşturduğu etkilerden kaynaklandığını da düşünebiliriz. Bu bağlamda ego sağlamlığı üzerine etkisi olabilecek diğer değişkenlerin (çocuk yetiştirme tutumları, sosyal destek unsurları gibi) ortak etkilerinin incelenmesi önerilebilir.

Taylor, Eisenberg, Spinrad ve Widaman (2013) erken dönemlerde ego sağlamlığının gelişimi ve ego sağlamlık düzeyini etkileyen faktörleri bilmenin hayatın ileriki dönemlerinde bireylerin uyum ve psikolojik iyi olma durumlarını destekleyebileceğini belirtmişlerdir. Bu araştırmanın sonucunun da ortaya koyduğu gibi ego sağlamlık düzeyi çocukların duygu düzenleme becerileri desteklenerek geliştirilebilir. Ego sağlamlık düzeyinin sosyal yetkinlik (Block ve Block, 2006) ve akademik başarı (Bayındır, Önder ve Balaban Dağal, 2016; Kwok, Hughes ve Luo, 2007; Prince-Embury, 2015) gibi konularda ortaya konan etkisi düşünüldüğünde desteklenmesinin ne kadar önemli olduğu ortaya çıkmaktadır. Küçük yaştaki çocuklar, ergen ve gençlere oranla tüm risk faktörlerine karşı birçok yönden daha savunmasızdır (Luthar, 1999). Küçük çocukların diğerlerine göre risk faktörlerine karşı daha savunmasız olduğu ve erken çocukluğun gelişimsel açıdan önemi düşünüldüğünde yapılması gereken müdahalelerin erken çocukluk dönemi içinde uygulanmasının önemi ortaya çıkmaktadır. Yapılabilecek müdahalelerden biri bireyin bu risk faktörlerine karşı daha dirençli hale gelmesini sağlayacak ego sağlamlık düzeylerinin desteklenmesidir. Bu tür bir uygulama, müdahalelerin risk iyileştirmesine odaklanmak yerine riske maruz olanlar için kaynak geliştirme üzerine yoğunlaşması gerektiğini belirten görüşe (Fergus ve Zimmerman, 2005), birey boyutunda bir kaynak geliştirme örneği oluşturur.

Araştırma, sadece annelerin değerlendirmeleri ve değerlendirmenin yapıldığı zaman dilimi ile sınırlıdır. Sonraki araştırmaların farklı değerlendirme yöntemleri ile bu araştırma kapsamındaki değişkenleri değerlendirmesi ve bu araştırmanın bulguları ile karşılaştırmalar yapılması önerilebilir. Bu çalışma betimsel bir çalışma niteliğindedir, var olan durumu tespit etme üzere kurgulanmıştır. Yaş grubunun çocukların ego sağlamlık düzeylerinde fark yaratmadığı bu çalışma kapsamında bulunmuştur. Buradan hareketle erken dönemde verilecek duygu düzenleme becerileri eğitimlerinin ego sağlamlığı da dahil olmak üzere

çocukların gelişimleri üzerindeki etkilerini inceleyecek araştırmaların yapılması bu noktada önerilebilir. Sonraki araştırmalar için önerilerden bir diğeri ise bu alanda yapılan araştırmaların yetersizliği de dikkate alınarak, duygu düzenleme becerileri ile ego sağlamlığı arasındaki ilişkinin erken yaşlardan başlanarak boylamsal olarak incelenmesi ve böylece zamanla değişimlerinin ne olduğunun gözlemlenmesidir. Bu alandaki araştırmalar çeşitlendikçe eğitim programlarının içerisine duygu düzenleme ve ego sağlamlığını destekleme programlarının katılması mümkün olabilir.

KAYNAKÇA

- Arı, M., & Yaban, E. H. (2016). "Okulöncesi Dönemdeki Çocukların Sosyal Davranışları: Mizaç Ve Duygu Düzenlemenin Rolü." Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 31(1), 125-141.
- Batum, P. & Yağmurlu, B. (2007). "What Counts in Externalizing Behaviors? The Contributions of Emotion and Behavior Regulation." *Current Psychology: Developmental Learning Personality*, 25 (4): 272-294.
- Bayındır, D., Güven, G., Sezer, T., Akşin-Yavuz, E. & Yılmaz, E. (2017). "The Relationship between Maternal Acceptance-Rejection Levels and Preschoolers' Social Competence and Emotion Regulation Skills." *Journal of Education and Learning*; 6 (2): 305-316, doi:10.5539/jel.v6n2p305.
- Bayındır, D., Önder, A. & Balaban Dağal, A. (2016, Mayıs). *Temperament and Resiliency as Predictor Factors of Preschoolers' School Readiness*. Sosyal ve Davranış Bilimleri Araştırma Konferansında sunulan sözlü bildiri, Uluslar arası Saraybosna Üniversitesi, Saraybosna.
- Benzies, K. & Mychasiuk, R. (2009). "Fostering Family Resiliency: A Review of The Key Protective Factors". *Child & Family Social Work*, 14 (1): 103-114. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1365-2206.2008.00568x>.

- Berk, L.E. (2012). *Infants and children, prenatal through middle children*. Pearson Education.
- Block, J. & Block, J. H. (2006). "Venturing A 30-Year Longitudinal Study." *American Psychologist*, 61 (4): 315–327. doi:10.1037/0003-066X.61.4.315.
- Bradley, R. H., Whiteside, L., Munford, D. J., Casey, P. H., Kelleher, K. J. & Pope, S. K. (1994). "Early Indications of Resilience and Their Relation to Experiences in The Home Environments of Low Birthweight, Premature Children Living in Poverty". *Child Development*, 65(2): 346-360.
- Bridges, L.J., Denham, S.A. & Ganiban, J.M. (2004). "Definitional Issues in Emotion Regulation Research." *Child Development*, 75 (2): 340-345.
- Brooks, J. E. (2006). "Strengthening Resilience in Children and Youths: Maximizing Opportunities in The Schools." *Children and Schools*, 28(2): 69–76.
- Bonanno, G.A. & Diminich, E.D. (2013). "Annual Research Review: Positive Adjustment to Adversity - Trajectories of Minimal-Impact Resilience and Emergent Resilience." *Journal of Child Psychol Psychiatry*. 54(4): 378–401. doi:10.1111/jcpp.12021.
- Cole, P. M., Zahn-Waxler, C. & Smith, K. D. (1994). Expressive Control During a Disappointment: Variations Related to Preschoolers' Behavior Problems. *Developmental Psychology*, 30(6): 835-846. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.30.6.835>.
- Dion, K. L. & Yee, P. H. N. (1987). "Ethnicity and Personality in A Canadian Context." *Journal of Social Psychology*, 127(2): 175-182. <https://doi.org/10.1080/00224545.1987.9713677>.
- Eisenberg, N., Haugen, R. Spinrad, T. L., Hofer, C., Chassin, L., Zhou, Q., Kupfer, A., Smith, C.L., Valiente, C. & Liew, J. (2010). "Relations of Temperament

- to Maladjustment and Ego Resiliency in At-Risk Children.” *Social Development*, 19 (3): 577-600.
- Eisenberg, N., Fabes, R. A., Guthrie, I. K., Murphy, B. C., Maszk, P., Holmgren, R. & Suh, K. (1996). “The Relations of Regulation and Emotionality To Problem Behavior in Elementary School Children.” *Development and Psychopathology*, 8 (1): 141–162.
- Eisenberg, N., Spinrad, T.L., Fabes, R.A., Reiser, M., Cumberland, A., Shepard, S.A., Valiente, C., Losoya, S.H., Guthrie, I.K., Thompson, M. & Murphy, B. (2004). “The Relations Of Effortful Control and Impulsivity to Children’s Resiliency and Adjustment.” *Child Development*, 75 (1): 25 – 46.
- Eisenberg, N. & Spinrad, T.L. (2004). “Emotion Regulated Regulation: Sharpening The Definition.” *Child Development*, 75 (2): 334-339.
- Fergus, S. & Zimmerman, M. A. (2005). “Adolescent Resilience: A Framework for Understanding Healthy Development in The Face of Risk”. *Annual Review of Public Health*, 26 (1): 399–419, <http://dx.doi.org/10.1146/annurev.publichealth.26.021304.144357>.
- Fox, N. A. & Calkins, S. D. (2003). “The Development Of Self-Control of Emotion: Intrinsic And Extrinsic Influences.” *Motivation and Emotion*, 27(1): 7-26. DOI: 10.1023/A:1023622324898.
- Gamble, T. J. & Zigler, E. (1986). “Effects of Infant Day Care: Another Look At The Evidence.” *American Journal of Orthopsychiatry*, 56 (1): 26–42.
- Hardy, D. F., Power, T. G. & Jaedicke, S. (1993). “Examining The Relations of Parenting to Children’s Coping With Everyday Stress.” *Child Development*, 64(6): 1829-1841. DOI: 10.1111/j.1467-8624.1993.tb04216.x.
- Hofer, C., Eisenberg, N. & Reiser, M. (2010). “The Role of Socialization, Effortful Control, and Ego-Resiliency in French Adolescents’ Social Functioning.”

Journal of Research on Adolescence, 20 (3): 555-582. doi:10.1111/j.1532-7795.2010.00650.x.

Karasar, N. (1995). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Sim Matbaacılık.

Kwok, O., Hughes, J. N. & Luo, W. (2007). "Role of Resilient Personality on Lower Achieving First Grade Students' Current and Future Achievement." *Journal of School Psychology*, 45 (1): 61-82.

Luthar, Suniya S. (1991). "Vulnerability and Resilience: A Study of High-Risk Adolescents." *Child Development*, 62 (3): 600–616.

Luthar, S. S. (1993). "Annotation: Methodological and Conceptual Issues in Research on Childhood Resilience." *Journal of Child Psychol Psychiatry*, 34 (4): 441–454.

Luthar, S. S. (1999). *Poverty and Children's Adjustment*. New-bury Park, CA: Sage.

Luthar, S. S. & Zelazo, B. Z. (2003). Resilience and Vulnerability: An Integrative Review. Ed. S. Luthar, *Resilience and Vulnerability: Adaptation in The Context of Childhood Adversities*. Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Mathiesen, K. S., Sanson, A., Stoolmiller, M. & Karevold, E. (2009). "The Nature And Predictors of Undercontrolled and Internalizing Problem Trajectories Across Early Childhood." *Journal of Abnormal Child Psychology*, 37 (2): 209–222. doi:10.1007/s10802-008-9268-y.

Masten, Ann S. (2011). "Resilience in Children Threatened by Extreme Adversity: Framework For Research, Practice, and Translational Synergy." *Development and Psychopathology*, 23 (2): 493–506, <http://dx.doi.org/10.1017/S0954579411000198>.

- Martel, M. M., Nigg, J. T., Wong, M. M., Fitzgerald, H. E., Jester, J. M. & Puttler, L. I. (2007). "Childhood and Adolescent Resiliency, Regulation, and Executive Functioning In Relation to Adolescent Problems and Competence in A High-Risk Sample." *Development and Psychopathology*, 19 (2): 541–563. doi:10.1017/S0954579407070265.
- McCubbin, M., Balling, K., Possin, P., Friedrich, S. & Bryne, B. (2002). "Family Resiliency in Childhood Cancer." *Family Relations*, 51 (2): 103-111.
- Metin, İ. (2010). *The Effects of Dispositional Anger, Effortful Control and Maternal Responsiveness on Turkish Preschoolers' Emotion Regulation*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Koç Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Morris, A. S., Silk, J. S., Steinberg, L., Myers, S. S. & Robinson, L. R. (2007). "The Role of The Family Context in The Development of Emotion Regulation." *Social Development*, 16(2): 361-388. DOI: 10.1111/j.1467-9507.2007.00389.x.
- Önder, A., Balaban-Dağal, A. ve Bayındır, D. (2018). "Okul Öncesi Dönem Çocukların Mizaç Özellikleri ve Annelerinin Ebeveynlik Stillерinin Çocukların Ego Sağlık Düzeyleri Üzerindeki Yordayıcı Etkisi." *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 43 (193), 79-90.
- Önder, A. & Gülay-Ogelman, H. (2011). "The Reliability-Validity Study for the Ego Resiliency Scale (Teacher-Mother-Father Forms) for Children Aged between 5 and 6." *Uluslararası Hakemli Akademik Sosyal Bilimler Dergisi*, 2(1): 5-21.
- Prince-Embury, S. (2015). "Assessing Personal Resiliency in School Settings: The Resiliency Scales for Children and Adolescents." *Journal of Psychologists and Counsellors in Schools*, 25 (1): 55-65.
- Rak, C. F. & Patterson, L. E. (1996). "Promoting Resilience in At-Risk Children." *Journal of Counseling and Development*, 74 (4): 368–373.

- Rutter, M. (1989). "Pathways From Childhood to Adult Life." *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 30 (1): 25–51.
- Shields, A. & Cicchetti, D. (1997). "Emotion Regulation Among School-Age Children: The Development and Validation of A New Criterion Q-Sort Scale." *Developmental Psychology*, 33(6): 906-916. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.33.6.906>.
- Taylor, Z.E., Eisenberg, N., Spinrad, T.L. & Widaman, K.F. (2013). "Longitudinal Relations of Intrusive Parenting and Effortful Control to Ego-Resiliency During Early Childhood." *Child Development*, 84 (4): 1145-1151.
- Ungar, M., Brown, M., Liebenberg, L., Othman, R., Kwong, W.M., Armstrong, M. & Gilgun, J. (2007). "Unique Pathways to Resilience Across Cultures." *Adolescence*, 42 (166): 287-310.
- Ural, O., Güven, G., Sezer, T., Efe-Azkeskin, K. & Yılmaz, E. (2015). "Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Bağlanma Biçimleri İle Sosyal Yetkinlik Ve Duygu Düzenleme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi." *Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 1 (2): 589-598.
- Wolkow, K. E. & Ferguson, H. B. (2001). "Community Factors in the Development of Resiliency: Considerations And Future Directions." *Community Mental Health Journal*, 37(6): 489-498.
- Wyman, P. A., Cowen, E. L., Work, W. C. & Parker, G. R. (1991). "Developmental and Family Milieu Interview Correlates of Resilience in Urban Children Who Have Experienced Major Life-Stress." *American Journal of Community Psychology*, 19 (3): 405-426.
- Zolkoski, S. M. & Bullock, L. M. (2012). "Resilience in Children and Youth: A Review." *Children and Youth Services Review*, 34 (12): 2295–2303.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

One of the most important determinants of psychological flexibility that can make a person's healthy adjustment possible is the ego resiliency, which is a personality trait (Taylor, Eisenberg, Spinrad and Widaman, 2013). Luthar and Zelazo (2003) stated that individuals with resilient egos adapt significantly better than expected, when exposed to risk conditions. Related literature covers research results showing the relationship between features of temperament, which is accepted as one of the most important predictors of ego resiliency, and emotional regulation, which is an important part of temperament. For example, individual differences in temperamental regulation and behavioral reactivity have been associated with ego resiliency (Eisenberg et al. 2004). Similarly, the results of a research conducted with the Turkish sample show that persistence and reactivity traits of temperament are explanatory on the level of ego resiliency (Önder, Balaban-Dağal and Bayındır, 2018). Bonanno and Diminich (2013) also point out that emotional regulation is an important tendency to establish ego resiliency in children at risk in the early stages of life.

Method

This study was designed as a descriptive survey model in order to investigate the difference between emotion regulation skills of children having different ego resiliency levels. 60-72 months-old 288 children from middle-socio-economic level families, who attend preschool education institutions participated in the study. The sample of the study has been selected by random sampling method. Demographic Information Form, Emotion Regulation Scale and Child Ego Resiliency Scale were used as data collection tools. The Emotion Regulation Scale was developed by Shields and Cicchetti (1997) and adapted to Turkish by Batum and Yağmurlu (2007). The scale consists of two-subcales and 24 items. The Children's Ego Resiliency Scale was developed in 1996 by Eisenberg et al. It is adapted to Turkish by Önder and Gülay-Ogelman (2011). The 12-item scale is a 9-point Likert-type scale. The data were collected from preschool education institutions under the supervision of Ministry of National Education in Istanbul in 2015-16 academic year. The data were analyzed by statistical package program. Firstly, children's ego resiliency levels are divided into two categories as "low" and "high". The ego resiliency level averages of all children who were sampled were determined and a borderline was set at the determined average level. The ones who get lower score than the average are categorized as "low" and the ones who get higher scores are categorized as "high" level. Independent group t test analysis and 3-way ANOVA analysis were used to test the hypothesis.

Findings (Results)

The difference in emotion regulation subdimension was found to be in favor of children with high ego resiliency level ($t(284) = -2.229$). According to this, it can be said that children's emotional regulation skills differ according to their ego resiliency levels. No significant difference were found in ego resiliency, emotion regulation total and subscales scores ($t_{\text{etot}}(285)=-1.048, p>.05$; $t_{\text{etot}}(285)=-.886, p>.05$; $t_{e1}(285)=-.193, p>.05$; $t_{e2}(285)=-.914, p>.05$). There was no statistically significant difference in the ego resiliency, emotion regulation total and subscale scores according to gender ($t_{\text{etot}}(285)=.123, p>.05$; $t_{\text{etot}}(285)=.829, p>.05$; $t_{e1}(285)=-.551, p>.05$; $t_{e2}(285)=1.838, p>.05$). When the emotion regulation skills, gender and age variables were evaluated together, it was found that these variables together do not affect (or make any difference on) the ego resiliency of children ($F = 1.521, p = 0.218$). Furthermore, it has been found that the binary combinations of these three variables do not make any difference on the ego resiliency.

Conclusion and Discussion

At the end of the study, it was found that children with high ego resiliency level scored higher on the emotion regulation subscale than the other children. From this result, it can be said that emotional regulation skill is effective on children's ego resiliency. This result of the study overlaps with the findings of the relevant literature. For example, Block and Block (1980 cited in Eisenberg et al. 2010) found a moderate correlation between the level of ego control measured by behavioral batteries and the emotional expressions of children based on assessment of adults. Similarly, Bonanno and Diminich (2013) describe emotional self-regulation as an important tendency to create ego resiliency in children at risk in the early stages of life.

Ego resiliency and emotion regulation skills did not differ according to children's age. This result is consistent with the results of research showing that the level of ego resiliency tends to remain stable from an early age (Taylor et al. 2013). Findings regarding the relationship between emotion regulation skills and age differ. Another outcome of the study showed that ego resiliency and emotion regulation skills did not differ according to sex of the child. The related literature includes results that indicate ego resiliency do not differ according to sex (Taylor et al. 2013). However, research showing higher emotion regulation skills in girls than in boys are available both in foreign (Cole, Zahn-Waxler and Smith, 1994) and in Turkish literature (Bayındır et al. 2017; Ural, Güven, Sezer, Efe-Azkeskin and Yılmaz, 2015). This result can be considered to be related to some undefined features of the sample included in the study.

When the emotion regulation skills, gender and age variables were evaluated together, it was found that the variables together did not make a difference on the ego resiliency, and also the binary combination of these three variables did not make a difference on the ego resiliency. In this context, it may be suggested to examine the common effects of other variables (such as child rearing attitudes, social support elements) that may have an impact on ego resiliency.

Having information about the development of ego resiliency early in life and determining the factors that affect the level of ego resiliency can help support individuals' compliance and psychological well-being in later life (Taylor et al. 2013). As the result of this research suggests, ego resiliency can be improved by supporting the emotional regulation skills of children.